

Udstyrelsen af Lovforslagene, giver et Billede af den Interesse, der vises Hæren og Flaaden i Befolkningen, og som vises her i Thinget; thi medens vi i 3 Dage livlig have forhandlet om Lovforslaget om Hærens Ordning, synes der i Dag at være en ikke ringe Uvillie imod at tage fat paa Lovforslaget om Flaadens Ordning. Dette er maasse naturligt, thi alle Bestemmelser vedrørende Hæren griber meget stærkt ind i Befolkningens Interesser, ingenlunde netop paa Grund af de Midler, der fordrer for at tilfredsstille Hærens Krav, men navnlig paa Grund af de Pligter, som Befolkningen selv underkastes overfor Hæren, hvorimod de tilsvarende Forpligtelser ikke træde saa stærkt frem over for Flaaden. Denne er et mere ubekendt Terrain for Befolkningen i det Hele, og den griber ikke saaledes personlig ind i Befolkningen som Hæren. Man ser en Gskadre seile om i Belterne; man ser den dampe forbi i nogen Afstand, og af og til faar man Velighed til at gaa ud paa Bærftet for at se et Skib blive sat i Vandet; men man har ikke Velighed til at komme i den levende Berøring med Flaaden som med Hæren. Naar det imidlertid kommer til Stykket, mine Herrer, naar Krigen bryder ud, tror jeg at turde sige, at man rundt omkring i Landet først vil optaste det Spørgsmaal: Hvorledes forholder det sig med Flaaden? Er den rede til at yde den Tjeneste, det Forsvar, hvorom det gjælder? Det Lovforslag, som er forelagt os, og om hvilket jeg i Henhold til min Stilling ikke synes at kunne undlade at udtale mig, har, om jeg maa sige det i saa Ord, gjort et godt Indtryk paa mig. Jeg har set, at Administrationen har høstet Erfaringer i de Aar, som ere hengaaede, siden den nu gjældende Lov udkom, og jeg ser i det forelagte Lovforslag en alvorlig Stræben efter at rette paa de Feil, man har fundet at være tilstede deri. Der som en Fremmed, der kjendte Noget til Søværnet, men som ikke kjendte Noget til vort Svæsen, gienne læste dette Lovforslag, vilde han sige, at der derefter vilde blive opstillet en efter vort Land og vore Midler respektabel Stykke, som kunde passe efter vore strategiske Forhold og vore Evner, og som kunde siges i det Hele at indeholde en god og sund Udvikling af vor Flaade. Han vilde se, at der ikke alene er givet en Plan til et Antal Skibe, som kan passe til vore Forhold, men han vilde tillige se, hvad der er lige saa vigtigt som at have gode Skibe, at de ere egnede til en hurtig Mobilisering. Idet jeg erkjender dette, vil jeg imidlertid ikke dølgge, at jeg nærer nogen Frygt for, at dette Lovforslag, hvis vi ikke ad andre Veie alvorlig anstrenge os, kun vil komme til at staae som Bestemmelse paa Papiret, uden at disse ville træde ud med den samme Stykke i det virkelige Liv. Det kan ikke undgaaes, at vi betragte det foreliggende Lovforslag i Forbindelse med de faktiske Forhold; det kan ikke undgaaes, at vi se, hvorledes de Bestemmelser, der gives i Lovforslaget, ville

komme til at træde ud i Livet. Den høitærede Marineminister kan nu sige, at det bliver Administrationens Sag at afgjøre, paa hvilken Maade de Bestemmelser, der her gives, blive gjorte Tyldest; men naar jeg gjennem adskillige Bestemmelser og gjennem mit Kendskab til Forholdene sener en Frygt for, at det ikke vil blive Tilfældet, anser jeg det for min Pligt at gjøre opmærksom derpaa. Der er opstillet, ikke en Flaadeplan, men et vist Antal Skibe af første Orden, hvoraf Flaaden skal være i Besiddelse. Dorsom der var opstillet en Flaadeplan, vilde vi nu komme til at begynde fortra paa de Kampe, som vi i dette Thing med megen Barme og ikke uden Interesse have sørt om, hvorvidt vi skulde anskaffe større eller mindre Skibe, hvorvidt de skulde have sværere eller mindre svært Pantser, hvorvidt de skulde have større eller mindre Fastighed, større eller mindre Kanoner osv.; men denne Kamp kunne vi aldeles undgaa paa dette Standpunkt. Naar der nemlig i § 2 staar, at der skal være 12 Skibe af første Orden, menes ikke dermed, hvad der i Umiddelighed forstaas ved 12 Skibe af første Orden, men der menes 12 af vore bedste og største Skibe, og naar vi have et vist Antal Skibe, tror jeg ikke, at man i det Hele vil kunne sige, at de blive bedre, fordi de blive stillede høiere i Rangforordningen. Denne Bestemmelse om 12 Skibe vil aldeles ingen Indflydelse have paa Flaaden, thi den betyder kun, at man tager de 12 bedste Skibe frem, og de 12 Skibe, vi i dette Dieblit kunne opstille i Rækken, ville, som min ærede Kollega, Folkethingsmanden for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (Schønheyder) allerede har gjort opmærksom paa, ikke kunne kaldes Skibe af første Klasse. Jeg skal her kun gjøre opmærksom paa een Ting. Naar Finantslovsforslaget kommer til 2den Behandling, ville vi formodentlig komme ind paa Spørgsmaalet om, hvad Mgt, der skal anskaffes. Der forlanges et Skib af Glatton Klassen, hvilket vil være bedre end noget af de Rampskibe, hvoraf vi for Dieblittet ere i Besiddelse; det staar paa et høiere Trin i Forsvarssystemet; det er Noget, hvortil vi for Dieblittet se hen, og med hvilket ikke noget af de Skibe, hvoraf vi for Dieblittet ere i Besiddelse, kan sammenlignes. Det maatte altsaa i det Mindste være Glattonskibe, vi stillede i 1ste Orden, men hvor langt staa de ikke nede i Rækken f. Ex. i den engelske Flaade? De Skibe, der høre til Glattonklassen, ere tjenlige til Ryst- og Havnforsvar og nævnes først, naar alle de andre store Skibe ere omtalte. Jeg undrømmer, at de passe for vore Forhold, thi for de store Skibe behøve vi ikke at være bange inde i vore indskrænkede Farvande; men jeg ansvører dette kun som et Exempel paa, hvilken Forskjel der er imellem, hvad vi her kalde Skibe af 1ste Orden, og hvad der andetsteds kaldes Skibe af 1ste Klasse. Den Omstændighed, at noget Saadant opstilles i Lorens,